

Escut de la família Plegamans a ca l'Abudàncies

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Carreter o ca l'Abundàncies

Coordenades:

Latitud: 41.58666
Longitud: 2.17926
UTM Est (X): 431590
UTM Nord (Y): 4604210

Classificació

Número de fitxa 08156 - 92
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Gòtic
Segle XIV
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Commemoriatiu
Observacions protecció: BCIN. R-I-51-12059. Decret 14/03/1963. BOE / 30/03/1963.
Data aprovació: dj., 14/03/1963 - 12:00
Número inventari Sí, IPA: 27544.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada
Titular: 1643401DG3014S0001IO
Fitxes associades:

Descripció

Escut heràldic situat a la clau del portal d'entrada de ca l'Abundàncies. És d'estil quadrilong ibèric: arrodonit a la part inferior, amb la corba més o menys pronunciada. La part superior presenta dues ondulacions a mode de cresteria, probablement per crear la sensació de cortinatge. Al bell mig de les dues ondulacions en festó - cresta, hi ha una "lluna plena", amb incisions d'ulls, nas i boca. En el camper hi ha la representació de les armes: una mà en posició de pal i, a la part superior, la paraula MAS (MAS PLEGAMANS).

Història

El cognom "Plegamans", originari de Catalunya, és molt antic i de caire noble tal com assenyala Mn. Jaime Febrer a la seva obra (vegeu bibliografia), que diu: "Luego que se ganó Valencia, juntó el rey don Jaime I los prelados, ricos hombres y demas nobles para que, a consulta de todos, se hiciese una ley con la que se gobernasen los que dejaba con tanto lucimiento en la ciudad. Pedro Marimón de Plegamans, de Barcelona, catalán valiente y muy docto, fue uno de los nobles de Cataluña que concurrieron a formar los fueros. Su gran prudencia la publica la fama". Una de les branques de la família va residir a València, quan es va conquerir la ciutat per Jaume I, i una altra al Vallès.

Bibliografia

BUSQUETS i MOLAS, E. (1970) Plegamans: una història de deu segles. Barcelona. DE FLUVIÀ, A. (1982) Diccionari General d'Heràldica. Barcelona: Edhasa. FEBRER, J. Mn. (1884) Trovas. València: Imprenta de Pedro José Gelabert. GARCIA CARRAFFA, A. i A. (1968) El solar catalán, valenciano y balear. San Sebastián: Librería Internacional. GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (2009) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Palau-solità i Plegamans).

